

Ordføreren (Holstein = Ledreborg): Jeg synes, at det ærede Medlem for Vestervig (Bagger) kunde være tilfreds med det, han allerede har opnaaet; thi det ærede Medlem har i Grunden opnaaet ikke saa ganske Lidt. Ved den Aktion, han begyndte i November med Hensyn til vor udenrigske Politif, tilkjendegav han her i Thinget paa den mest utvetydige Maade Ønsket om en ventligere Holdning til Tydskland, og derigjennem udtalte han en Kritik over Regjeringens hidtilværende stærkt hjærlige Forhold til en anden Magt. Det ærede Medlem havde dengang — jeg vil ikke sige Held eller Uheld — men det Resultat, at Thinget uden Motivering fattede en Beslutning, som jeg i dette Dieblif ikke skal tillade mig at kommentere, da jeg aldrig har forstaaet den. Men han havde bagefter den Forsnøelse at se netop det, han ønskede, idet der skete et Omslag i vor Holdning, som vel ikke skyldes det ærede Medlems Initiativ, det skyldes Hans Majestæt Kongens Initiativ (Afbrydelse). Ærede Medlemmer behøve ikke at være saa glade nu. Efterat det ærede Medlems Forespørgsel var stillet, viste det sig senere hen, gennem hvad der skete, at det var en rigtig Politif, som det ærede Medlem havde vist hen paa. Dette viste sig ikke blot derigjennem, at det udgik fra Landets Chef, men ogsaa derigjennem, at alle de Blade, som dengang angreb det ærede Medlem — og jeg stemte dengang sammen med det ærede Medlem — og som dengang ikke havde Haansord nok for den Politif, som han fulgte, Dagen efter laa paa alle Fire og gjentog, hvad det ærede Medlem havde sagt, og det endog med endnu stærkere Udtryk. Jeg siger derfor, at det ærede Medlem har al Grund til at være meget glad over, hvad der er passeret; men dermed maa det ærede Medlem ogsaa lade sig nøie, thi jeg kan ikke besvare dette Spørgsmaal paa anden Maade, end jeg allerede har gjort. Jeg ser mig nødsaget til at indrømme, at Betænkningen i saa Henseende ikke er, hvad man kalder for videre righoldig, thi i den staar der nemlig slet Intet om denne Sag. Jeg har ingen Bemyndigelse haft til at sætte Noget i Betænkningen. Jeg vil endog sige, at, dersom jeg havde faaet en saadan Bemyndigelse, og dersom jeg havde skullet sætte Noget ind i Betænkningen, vilde jeg have været i en meget stor Forlegenhed. Jeg kan ikke indrømme, at Finansudvalget ved denne Leilighed har vist sig at være istand til at tilvejebringe særdeles oplysende Resultater af Forhandlingerne

med Udenrigsministeren, og jeg tror, at Finansudvalget gennemgaaende har haft en Følelse af det Samme. Det var saaledes Grunden til Lauseheden. Søvrigt maa det ærede Medlem ikke bebrejde mig Noget, thi jeg har aldrig haft den Mening, at Veien til at faae Oplysninger om de udenrigske Forhold gif gennem Finansudvalget. Et Andet er, at Finansudvalgets ærede Formand (Berg) har den Mening; det var altsaa ham, som det ærede Medlem helst skulde have rettet sit Spørgsmaal til, og jeg havde ogsaa ventet, at han vilde have spurgt ham om, hvad der var sket i Udvalget, eller i det Hele om hans Opfattelse. Jeg maa bede det ærede Medlem betragte mig som uskyldig og derimod henvende sig til den ærede Formand for Udvalget, hos hvem han vistnok vil kunne faae Oplysninger af en langt interessantere Natur.

Bagger: Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne Sag, men nøies med at erklære mig fuldstændig tilfreds med, hvad der er fremkommet fra den ærede Ordfører for Finansudvalget baade med Hensyn til det, som jeg maatte turde kalde Sagens Realitet, nemlig vort Forhold til Udlandet, og med Hensyn til den mere formelle Side, om jeg tør bruge dette Udtryk, jeg mener det mere underordnede Moment, nemlig den Udtalelse, som jeg før tillod mig at berøre. For det første Punkts Vedkommende kan jeg saa meget mere være tilfreds med det ærede Medlems Udtalelse, som det forholder sig fuldstændig rigtigt, hvad han bemærkede, at Gladene i Anledning af det nævnte Besøg i Berlin udtalte sig paa en Maade, som jo kun kan være tilfredsstillende for mig, navnlig naar jeg tager Hensyn til, at den officielle eller i alt Fald officiose „Berlingske Tidende“ den 28de November f. A. brugte Udtryk om vort Forhold til vor nævnte syblige Nabo, som vare langt videre gaaende end dem, jeg i min Forespørgsel havde brugt. Jeg kan altsaa kun være fuldstændig tilfreds med det Initiativ, som er blevet taget fra Allerhøjeste Sted, som jeg forresten dog ikke skal komme nærmere ind paa. Hvad det andet Punkt angaar, det mere underordnede Moment, nemlig Spørgsmaalet om Finansudvalgets Stilling, har den ærede Ordfører jo ligeledes i alt Væsentligt erklæret sig enig i min Opfattelse, jeg skal derfor ikke forlange Diskussionen, men kun takke den ærede Ordfører for det Svar, han har givet mig.